

Solska glasila

PRVA BRAZDA

Prvo brazdo orjejo učenci osnovne šole Vide Pregarc. Najbrž je zapisano, kdaj in kdo izmed njih je prvi zgrabil za plug, toda preveč časa bi bilo izgubljenega, če bi hoteli premetati skladovnico popisane papirja in se tako dokopati do njegovega imena. Sicer pa takole odkritje niti ne bi bilo kdove kako koristno. Poglavitno je, da neugotovljeni začetnik ni ostal sam in da se na zdavnaj zorani ledini besedne umetnosti leto za letom porajajo sveže brazde, ki jih orjejo mladi orači, morda skrivneno in plitvo, a tudi ravno in dovolj globoko, da bi utegnili zapustiti trajnejšo sled.

Mislím na zadnje števílko Prve brazde. Na njenem ovitku je podoba šole, pred njo nastopajo otroci, zgoraj lebdi sonce, ki ga skušaja doseči mlade roke. Šola je stara, zakrila bi jo senca, če ne bi bilo v njej mladosti, tistih najnežnejših let, ki se pripravljajo za delo in so tudi priklicala v življenje Prvo brazdo. Trinajsta stran je Saškova. Hodi v drugi razred, pa je vesel, da nam lahko pove nekaj o svojih igračkah. Tretješolcev je največ, radi bi bili povsod, če bi se dalo. Zgovorni so, mislí jim

uhajajo k počitniškim doživljanjem na morskí obali, k sorodnikom na deželi in k spominom na izlete v daljnje kraje, tja na Dolenjsko in celo na Štajersko. Četrtošolca Matjaž in Miran nam pripovedujeta o popoto-

vanju v povsem neznán svét, v svet gledališke umetnosti. V odmaknjene kraje ju je pospremila razredničarka, zato je ne moreta pozabiti.

Doživljaji predstavljajo poglavitno vsebino zadnje številke Prve brazde. Njeno bogastvo pa so pesmi. Predvsem pesmi četrtošolke Oličeve in osmošolke Žive. Slednja je prispevala dve.

Čutim - jasni se jutro prek trat.
Čutim - prihaja nova pomlad.
Čutim - lepo je, kadar si mlad.

Res je, da mi je drag tvoj obraz.
Res je, da rada slišim tvoj glas.
Res je, da je to moj najlepši čas.

Jaz

JUBILEJ KURIRČKOVE POŠTE

Letos maja praznujemo 10-letnico kurirčkove pošte. Svečane priprave in proslave so bile že ves mesec prej. Pionirski odredi vključujejo v svoje programe čimveč občanov - članov družbenopolitičnih organizacij in predstavnikov svojih krajevnih skupnosti, da so na vseh zbornih mestih čim slovesnejši sprejemi kurirčkove torbe. Prav tako slovesno jo bodo izročili drugim pionirjem - kurirjem z najboljšimi željami tov. Titu za njegov 80. rojstni dan: še nas vodi v miru in svobodi!

Kurirčkova torba je krenila na pot 3. aprila iz 5 krajev Slovenije. Naša proga je „S“ (Štajerska) proga in je krenila na pot ob 10. uri iz vasi GRACANI (Murska Sobota). Obšla bo 19 občin.

Pionirji naše občine bodo prevzeli kurirčkovo torbo od Litjanov - pionirjev osnovne šole Jevnica - 17. maja ob 14. uri pri spomeniku II. grupe odredov na Jančah. Po kulturnem programu bodo pionirji krenili na pot prek Besnice, kjer se priključita šoli Javor in Prežganje, nato pa prek Sostrega, Hrušice in Kodeljevega do Most, kjer bo torbo prevzel pionirski odred osnovne šole Vide Pregarc.

Lokalna proga „Vpadnica“ bo šla iz Križevske vasi prek Senožeti, Dolškega, Zaloga in Polja - tu se ji priključi PO osnovne šole Lipoglav, nato pa prek Zadobrove in Jarš v Moste k šoli Vide Pregarc. Tu bo zaključena občinska slovesnost kurirčkove torbe. Pionirji - delegati naše občine bodo 19. maja izročili torbo na glavni zaključni proslavi Slovenije v dvorani Ti voli.

V počastitev letošnje 10-letnice kurirčkove torbe občinski odbor ZZB NOV Moste-Polje

RAZPISUJE

knjižne nagrade za najboljšo domačo nalogo pod naslovom:

GRADIS VČERAJ, DANES IN JUTRI

Gradis je kot solidno podjetje poznano po vsej domovini in daleč zunaj naših meja. Podjetje je organizirano tako, da ima centralo v Ljubljani, stalne gradbeno-operativne enote pa so: Ljubljana, Maribor, Celje, Ravne na Koroškem, Jesenice, Koper, Ljubljana-okolica, Nizke gradnje Maribor; dalje ima Gradis pet večjih obratov (kovinski obrat Ljubljana, kovinski obrat Maribor, strojno prometni obrat Ljubljana, obrat gradbenih polidielkov Ljubljana, centralna železokovnica, lesni obrat Skofja Loka) ter projektivna biroja v Ljubljani in Mariboru.

V podjetju je zaposlenih 5500 delavcev; od tega je 100 inženirjev, 200 tehnikov, 150 gradbenih delovodij ter prek 2500 kvalificiranih delavcev.

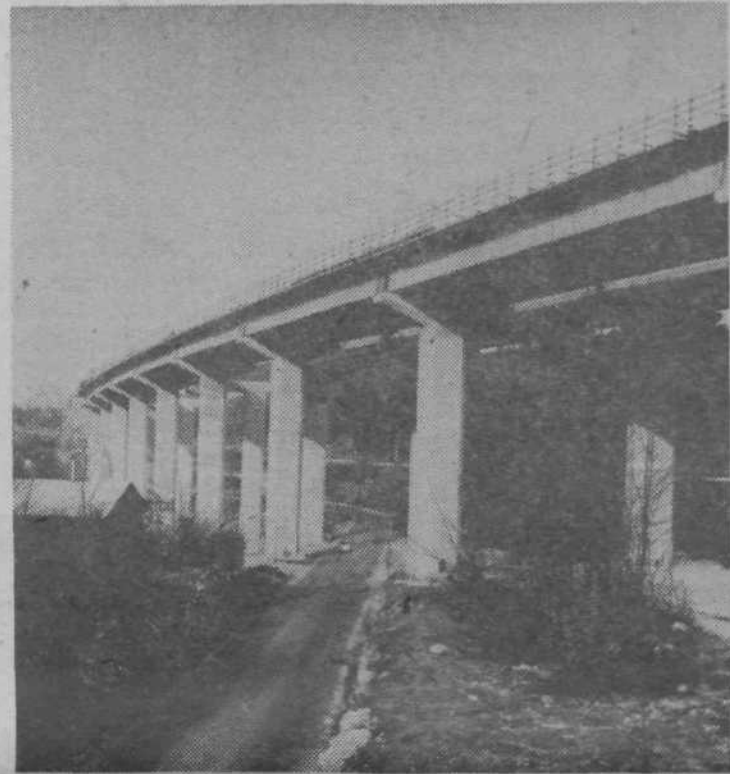
Ob takem sestavu in specializaciji zaposlenih delavcev ter velikem izboru gradbenih strojev in sploh težke mehanizacije je podjetje sposobno prevzeti in kvalitetno opraviti vse objekte visokih in nizkih gradenj, industrijskih gradenj, pomorskih del itd.

Letna realizacija znaša 752 milijonov novih ali 75 milijard starih dinarjev. Do leta 1975 je Gradis programiral letno rast obsega del s stopnjo 5,5 %. Hkrati z rastjo obsega pa predvideva podjetje s stalnim uvajanjem nove tehnologije dela izboljšanje organizacije in večjo udeležbo strojnega dela, pa tudi povečanje stopenj rentabilnosti, ekonomičnosti, predvsem pa produktivnosti dela.

Gradis gradi velike objekte - eden izmed njih je tudi velik viadukt na „Ravbarkomandi“ ob cesti Vrhniko-Postojna.

Vsem prebivalcem občine Ljubljana Moste-Polje in vsem delovnim ljudem čestitamo za delavski praznik 1. maj.

GRADIS

ODBORNIŠKA VPRAŠANJA IN ODGOVORI

FRANC LOZINŠEK

VPRAŠANJE:

Gradbeni odbor 103 individualnih investitorjev za gradnjo garaž v Zelenu jami, t. j. med Kavčičevo in Rožičevo ulico, je dal leta 1969 na podjetje Soseska vlogo, za določitev komunalnega prispevka in nakupa zemljišča, na katerem stojijo danes garaže že ok. 3 leta. Kljub večkratnim urgencam Soseska za deva še ni rešila, niti ni na vlogo pisмено odgovorila.

Zakaj tega še do danes ni rešila? Čigava škoda je sedaj to? Gradbenega dovoljenja še ni, lastništvo še ni urejeno, glede na porast cen pa je napravljena škoda tistim delavcem, ki so na tej parceli mislili graditi garaže, niso pa še do danes lastniki, ker nimajo urejenega lastništva.

MIRO DESMAN, načelnik oddelka za komunalne in gradbene zadeve, je podal naslednji ODGOVOR:

1. Krajevna skupnost Zelena jama oziroma gradbeni odbor pri krajevní skupnosti je 25. 3. 1969 zaprosil za dodelitev zemljišča za gradnjo 57 vrstnih garaž.

2. 24. 4. 1969 je isti gradbeni odbor dal vlogo oddelku za komunalne in gradbene zadeve za gradnjo 57 garaž.

3. Oddelek za gradbene in komunalne zadeve je 29. 4. 1969 pisмено obvestil gradbeni odbor, naj dopolni svoje vloge z dokazili o razpolaganju z zemljišči.

4. Ljubljanski urbanistični zavod je 27. 6. 1969 izdal lokacijsko dokumentacijo.

5. Oglel s strani oddelka za komunalne in gradbene zadeve za gradnjo teh garaž je bil opravljen 12. 8. 1969.

6. Na podlagi lokacijske dokumentacije, izdelane pri LUZ, je oddelk za komunalne in gradbene zadeve 15. 8. 1969 napisal lokacijsko odločbo za gradnjo 57 garaž, vendar te odločbe ni izdal investitorju.

7. Lokacijska dokumentacija oziroma odločba od 15. 8. je bila potrjena od strokovne službe pri skupščini mesta Ljubljane dne 26. 8. 1969.

8. Gradbeni odbor oziroma zasebniki so začeli graditi septembra 1969.

9. Gradnja garaž je bila „črna“, nelegalna, ker niso imeli niti lokacijske odločbe niti gradbenega dovoljenja. Dne 6. 11. 1969 je bila izdana odločba inšpekcije o prenehanju gradnje, ker graditelji nimajo niti lokacijskega niti gradbenega dovoljenja in gradijo več objektov (103), lokacijska dokumentacija pa je bila izdana za 57 objektov.

10. Dne 27. 3. 1970 je krajevna skupnost Zelena jama poslala dopis za povečanje števila vrstnih garaž od 57 na 103.

Povečanje so zahtevali na podlagi dokumentacije LUZ, zazidalni načrt pa je tudi predvideval 105 garaž.

11. Ne glede na to, da gradbeni odbor ni imel lokacijskega niti gradbenega dovoljenja, so ponovno začeli graditi. Zato je bila 15. 7. 1970 ponovno izdana odločba s strani inšpekcijskih služb o prenehanju gradnje teh 103 garaž.

12. 31. 7. 1970 je bila inšpekcijskim službam podana izjava krajevne skupnosti Zelena jama, da imajo vloženo prošnjo za dodelitev zemljišča pri podjetju Soseska.

13. Oddelek za komunalne in gradbene zadeve je v obliki pisemne urgence 17. 2. 1971 obvestil krajevno skupnost Zelena jama, naj dostavi občini pogodbo o prispevku za urejanje mestnega zemljišča in izkaz o lastništvu, da bo lahko izdal lokacijsko odločbo.

Soseska, podjetje za urejanje stavbnih zemljišč, je poslala naslednji odgovor:

Krajevna skupnost Zelena jama, Ljubljana, Perčeva 22, je obvestila z dopisom dne 27. 3. 1970 podjetje Soseska, da so dali LUZ predlog za izdelavo zazidalnega načrta med Kavčičevo in Rožičevo ulico v Ljubljani, kjer naj bo predvidena gradnja največ možnih garaž. V istem dopisu pa nasprotujejo plačilu prispevka za urejanje stavbnega zemljišča z motivacijo, da bodo neposredno okolico okoli garaž sami uredili po ureditvenem načrtu, medtem ko je Soseska hotela urediti celotni kompleks zemljišča med Kavčičevo in Rožičevo do blokov, kakor predvideva ureditveni načrt, izdelan od LUZ, t. j. tam, kjer so že prej bile garaže.

Vse nastale stroške ureditve zemljišča pa bi morali nositi graditelji novih garaž. Lemu so ti nasprotovali s pripombo, da bi del teh stroškov morali nositi tudi stari lastniki že zgrajenih garaž. Zaradi zgoraj navedenih problemov podjetje Soseska ni moglo rešiti problema dodelitve zemljišča, ker ni imelo nobene garancije za povrnitev stroškov za urejanje mestnega zemljišča, krajevna skupnost pa tudi ni podvezela ničesar, da bi se stvar dokončno uredila. Tudi Sob Moste-Polje je večkrat opozarjala krajevno skupnost, naj uredi premoženjsko-pravne zadeve okoli garaž, vendar tega še do danes ni storila, pa čeprav je že 17. 2. 1971 dobila pisмено urgenco od skupščine občine Ljubljana Moste-Polje za dostavo pogodbe o prispevku.

Podjetje Soseska obvešča krajevno skupnost, da problem okoli garaž ne bo rešen toliko časa, dokler ne bodo graditelji plačali sorazmerni delež za urejanje zemljišča (na kvad. meter zemljišča) in sicer vsi ali pa samo tisti investitorji garaž, ki do danes še nimajo gradbenega dovoljenja, pa so že zgradili ali mislijo graditi garaže. Soseska še do danes ni prejela nobenega dopisa od krajevne skupnosti niti ni dal nihče vloge za pripravo pogodbe o urejanju zemljišča. Posamezni investitorji so samo spravevali, kakšna je višina prispevka - s takojšnjo pripombo, da ga niso pripravljali plačati, ker bo odločilo uredili investitorji sami, brez podjetja Soseska.

Podjetju Soseska je za nadaljnje delo in kritje že nastalih stroškov potrebna skupna pogodba vseh lastnikov garaž ali pa pogodba s posamezniki investitorji. Soseska se bo lotila urejanja zadeve takoj, ko bo imela vse podpisane pogodbe, s katerimi bodo zagotovljena finančna sredstva za kritje že nastalih stroškov in dokončno ureditev zemljišča.

Oddelek za komunalne in gradbene zadeve pa predlaga še naslednje:

1. Za legalizacijo gradnje vseh 103 garaž mora gradbeni odbor ali posamezni investitorji pridobiti zemljišče od Soseske, skleniti pogodbo o plačilu odškodnine za zemljišče in pogodbo o plačilu stroškov o ureditvi zemljišča.

2. Dopolniti je lokacijsko dokumentacijo, ki velja samo za 57 garaž, gradnjo pa 103 oziroma 105 garaž.

3. Ko bodo izpolnjeni pogoji pod točko 1 in 2, bo oddelek za komunalne in gradbene zadeve izdal odločbo in po predložitvi načrtov tudi gradbeno dovoljenje.

Ce gradbeni odbor ne bo izpolnil teh pogojev, bo občina uvedla postopek zoper nepravilno zasedo zemljišča, ki je splošno ljudsko premoženje.

Dr. NEŽKA SNOJ

VPRAŠANJE:

Umetno drsališče v Zalogu gradimo že nekaj let. V lanskem proračunu smo dobili odobrenih 60 starih milijonov. Teh 60 starih milijonov je bilo sproščenih - mislim do septembra meseca 1971. leta. V letošnjem proračunu, to je iz sklada za družbeni standard, pa ni bilo predvidenih sredstev, ker gredo skraj vsa sredstva za Kodeljevo. Prav tako so volivci bili protu temu in želijo, da gradimo najprej nekaj do konca, pa se potem lotimo drugega. Zato bi želela ud upravnega odbora, ker to nisem zasledila v gradivu med odgovori na vprašanja volivcev, ali bo res tako, da bomo končali najprej tisto, kar je začeto, pa potem novo nadaljevali, ali ne?

Upravni odbor sklada za družbeni standard občine Ljubljana Moste-Polje daje v zvezi z odborniškim vprašanjem odbornice Nežke SNOJ in na pismo gradbenega odbora za gradnjo drsališča v Zalogu pod naslovom: „Problematična gradnja umetnega drsališča v Zalogu“ naslednji ODGOVOR:

Sklad za družbeni standard združuje sredstva delovnih organizacij občine na osnovi družbenega dogovora, ki je bil sprejet na splošnem zboru občine leta 1966. Iz združenih sredstev sklada smo v tem obdobju financirali stanovanja za borce, republiški klinični center v Ljubljani, gradnjo varstvenih zavodov v občini, v zadnjih dveh letih pa je bilo namenjeno največ sredstev za financiranje objektov za šport in rekreacijo.

Vlagaletji sredstev upravljajo s sredstvi sklada in sprejemajo tudi letne in dolgoletne programe. Pri investicijskih odločitvah sklad upošteva pomembnost športnih panog, prednostne

potrebe, čim širšo namembnost, glavno vodilo pa je, da objekt koristi čim večjemu številu športnikov ter množični rekreaciji.

Leta 1967 je sprejel sklad program za leto 1968 in zagotovil sredstva za gradnjo športnih ploščadi v Zalogu, Zadvoru, Mostah in Novem Polju (ploščadi so namenjene za odbojko, kosarko in rokomet). Skupna investicijska vrednost je bila od 150.000 do 250.000 dinarjev. V Zalogu je prišlo do spremembe na pobudo hokejskega kluba Slavija, ki je upravnemu odboru sklada za družbeni standard predlagal spremembo programa, in sicer tako, da bi namesto športne ploščadi zgradili umetno drsališče. Po tedanjih zagotovitvah iniciativne skupine v Zalogu bi bila investicija le nekoliko dražja, vendar je bilo dano zagotovilo, da bo hokejski klub Slavija zbral dodatna sredstva pri delovnih organizacijah in hokejski zvezi Slovenije.

Upravnemu odboru sklada za družbeni standard je bil v letu 1967 predložen aproksimativni predračun, na osnovi katerega bi bil prispevek sklada v višini 500.000 dinarjev. V letu 1968 pa v višini 1.220.000 dinarjev.

Ker je bila predlagana etapnost gradnje in dana obljuba, da bo hokejski klub Slavija pridobil dodatna sredstva, se je upravni odbor odločil za gradnjo drsalne ploščadi.

Upravni odbor sklada je sedaj prispeval naslednja sredstva:

Leto	po programu	vloženo
1968	100.000	273.000
1969	200.000	59.964
1970	50.000	100.000
1971	600.000	600.000
S k up aj	950.000	1.032.964

Poleg tega je Papimica Vevče v 4 letih vložila 230.000 dinarjev! Torej skupaj vložena 1.262.964 dinarjev.

Poleg navedenih sredstev je bila s strani občine odkupljena in plačana tudi zemlja v višini 66.560 dinarjev, tako da znaša skupni prispevek sklada za družbeni standard in občine 1.329.524 dinarjev.

22. 1. 1971 je bil upravnemu

odboru sklada za družbeni standard predložen od gradbenega odbora za gradnjo drsališča nov predračun, iz katerega je razvidno, da bi potrebovali za gradnjo drsališča in dokončanje II. faze na osnovi novih načrtov že 3.595.175 dinarjev. Na tak predračun je imel upravni odbor pripombe, zato je bil predložen nov predračun v višini 1.415.000 dinarjev.

Na osnovi tako različnih predračunov in podatkov je upravni odbor sklada 22. 1. 1971 sklenil, da odobri 600.000 dinarjev za usposobitev objekta. Ta sredstva so bila odobrena sredi leta 1971 in dosedaj niso bila izkoriščena. Upravni odbor sklada za družbeni standard je večkrat opozarjal predsednika gradbenega odbora za resne pomanjkljivosti pri delu gradbenega odbora, na nezadostno organiziranost in neaktivnost in imel resne pripombe na projekte in predračune. Upravnemu odboru sklada za družbeni standard je bilo tudi znano, da je gradbeni odbor v precej dolgem obdobju predstavljal le njegov predsednik.

Upravičena kritika na zboru volivcev v Zalogu je bila odraz tudi tega in dejstva, da politični aktiv v Zalogu in odborniki občinske skupščine ter svet krajevne skupnosti niso razpolagali z nikakršnimi podatki o gradnji drsališča vse do zadnjega razgovora v aprilu leta 1972, ko je bil na sestanku političnega aktiva v Zalogu član upravnega odbora sklada in predsednik občinske skupščine.

Upravni odbor sklada je bil v letu 1972 seznanjen, da je ustanovljen nov gradbeni odbor. Seznanjen je bil tudi s predlogom, da bi ustanovili komisijo, ki bi se seznanila z dejanskim stanjem pri gradnji drsališča.

Upravni odbor sklada je tak predlog sprejel in komisije in o odločitvah sklada za razvoj družbenega standarda bosta seznanjena gradbeni odbor za gradnjo drsališča v Zalogu in krajevna skupnost Zalog. Upravni odbor sklada za družbeni standard je obravnaval tudi pismo, ki ga je sprejel od gradbenega odbora in je bilo objavljeno v Naši skupnosti, ugotavlja pa, da ni bilo napisano z željo po objektivnem informiranju.